

GAZETA

✻ BANYOLINA ✻

Periódic quinzenal independent

Redacció i Administració
Carrer de Sant Martí n.º 3

Suscripció A Banyoles 1'25 pts. semestre
A fora 1'50 " "

El Dr. Torras i Bages

Catalunya ha perdut un dels fills que li han donat més gloria i que més han contribuït a son renaixement.

Ha mort el Dr. Torras i Bages, Bisbe de Vich, qual fama havia traspassat els límits de Catalunya i fins d' Espanya, i d'el qual, per son gran saber s' en feia un gran cas a Roma, on sos escrits eran tinguts en molta estima.

Tan Pio X com l' actual Pontífice Benet XV, havían alabat en gran manera al Dr. Torras i Bages.

D' un modo especial a Catalunya s' el estimava molt i s' el considerava, no sols com un gran patrici, que enlairá son nom a gran altura per medi de sa immortal obra «La Tradició Catalana», sino que a la vegada era tingut com un gran mestre, un gran orientador de la societat actual.

Al Dr. Torras i Bages s' el admirava, a la vegada, per son gran saber i per sa gran virtut. Era molt sabi i també molt fervorós. Sos coneixements l' havían col·locat a gran altura i sa virtut el feia esser humil, senzill, zelós del bé de les ànimes.

Era molt alta la seva ciencia, però ell feia molt poc cas de la ciencia humana, i ensenyava que la ciencia, per sí sola, havia fracassat com a direcció de la humanitat, que Deu humilla a la ciencia quan aquesta s' alza contra d' Ell, que la ciencia era estéril divorciada de la fé, que ella era inferior a la moral, i que no havia format mai cap civilització.

Era 'l Dr. Torras i Bages un verdader intel·lectual, pero tenia en rés als intel·lectuals que no fonamentaven en Deu tot son saber, els quals deia que vanament pretenien ensenyar la vida, i qu' eran uns afamats que buscaven a Deu i no 'l trobaven. I en una posdata que posá, dictant-la, a la hermosa pastoral que firmá en son llit d' agonía titulada «La ciencia del patir», deia que Jesucrist no havia vingut a fer intel·lectuals sino homes practicament virtuosos.

Era 'l Dr. Torras un gran orientador, pero no podia admetrer una orientació separada de Deu. A tal orientació l' anomenava orientació sens orient, orientació fracasada. Deia que la orientació dels homes ha de tenir per base alguna cosa superior als homes, i que Jesucrist era 'l gran orient de la societat.

En política era tan ferm en reclamar els drets de la Rel·ligió, i 'ls principis de dret natural devant la tendència absorbent de l'estat, que tendeix, segons les corrents socialistes, a proclamar-se únic poder intangible, superior a tot i omnipotent; com sabia predicar la llealtat en servir al poder civil, i el deslligament del catolicisme de tot sistema polític i social, a la vegada que s' esforcava en defensar totes les regles de actuació pràctica en la política i demés orientacions donades per Lleó XIII i Benet XV, que han de tenir en compte 'ls catòlics.

En la acció social feia veurer els perills que hi ha de caurer en extrems. Estudiava aquets assumptes desde gran altura, i lo mateix defensava tots aquells treballs que

de una manera justa i ordenada tendien a corretgir i aliviar malts i a alcansar millors dins la societat, com sensurava als qui tenien la mania social, que obraven amb apassionament en aquestes coses, que tenien un zel molt duptós, el qual zel, més que dels Apóstols, l' havien heretat dels agitadors moderns, que partien de una equivocació, al pensar que havien de actuar sobre la societat i cristianitzar-la antes que sobre l' individu. Als sacerdots els hi recordava que tinguessin en compte que Jesucrist els havia fet *pescadors de homes i no organitzadors de pobles*.

En qüestions artístiques donava orientacions elevadíssimes, fent veurer la dignitat del art i sa missió espiritualitzadora, parlant altament de la fruició artistica, del verb artístic, de la llei del art, del infinit i del límit en l' art etc.

Sobre ensenyansa feia observar l' absurde del laicisme, que mutila al home, atrofia sa consciencia, el deixa sens direcció, li priva d' estimar, i l' esclavitza, no sols fent-lo esclau de ses passions desordenades, sinó privant-lo del coneixement de aquelles veritats superiors que son el fonament de la seva llibertat, sens les quals cau en poder de l' estat docent, únic formador de sa consciencia i director del seu esprit, i duenyo al últim de son cos i de sa ànima.

Entre 'ls escrits del Dr. Torras es notabilíssima l' obra titulada «La Tradició catalana» que escrigué antes d' esser consagrat Bisbe. La tal obra es un estudi precís del esprit catalá i una gran defensa de nostre personalitat. Es obra fonamentalíssima i de les que més han contribuït al resorgiment de Catalunya.

¡Tan de bó que tots els qui volém una Catalunya gran, una Catalunya rica i plena, tinguessim present aquelles paraules que escrigué en «La Tradició catalana» el Dr. Torras i Bages referents al esprit cristiá de nostre poble! «Convé, doncs, servir i fomentar aquest esprit, qu' es la substancia de la patria; la substancia fa la cosa, perdent-se aquella se pert aquesta; per lo tant si l' esprit catalá se dissipava quedaria també desvanescuda la patria. Un nou esprit faria un nou poble; l' un seria la successió del altre; més no fora el mateix; la casa seria idéntica més l' estadant divers; portaria tal volta els mateixos vestits i joies de la mare pátria, més no fora la

nostre mare, la qui 'ns ha donat el ser social que tenim».

El Dr. Torras i Bages en ses pastorals fa sentir la elevació del sentiments religiosos de una manera admirable. Amb esprit d' enamorat ens parla de les dolçeses de la devoció al Sagrat Cor i a la Verge María, del atletisme cristiá, de la gloria del martiri, del matrimoni de sanc efectuat entre Deu i la humanitat per medi de Jesucrist, del sagrament de la Eucaristia, de la eterna afirmació que es Jesucrist, de la potencia de la creu, i, finalment de la ciencia del patir, sobre lo que escrigué sa última pastoral que firmá en son llit d' agonía, i amb la que sellá, de paraula i obra, la sublimitat de la virtut que havia ensenyat.

Avas de morir exortá als qui 'l rodeixaven a la práctica de la caritat o sigui a que s' estimessin els uns als altres, imitant en aixó a son Diví Mestre.

El Dr. Torras era un sabi, visqué com un sant i ha tingut una mort envidiable.

Hem perdut un gran mestre, un gran apóstol, pero 'ns queden ses obres, que conserven entre nosaltres la vitalitat de son gran esprit.

Que Deu el tingui en la Santa Gloria, donant-li el gran premi a que s' ha fet acreedor, i fassi que les bones idees que ha sombrat amb sos escrits puguin traure prompte la més espléndida florida i produir abundantíssims fruits de regeneració social.

A. O. MONRIC.

Els Reis de l' infant pobre

Entussiasmat per la conversa alegre de caballs, de trompetes, i soldats, no 's recorda del fret ni de la gebra que passa en sos vestits esparracats.

Sa pensa no 's distrau i el seu deliri es una bomba plena de colors; pel nin, aquella nit es un martiri ¡Quant tarda l' auba en dar sos resplendors!

Somia magnituds, pero son somni li portará després un desengany Pobre nin del meu cor; que Deu te dongui conçols més estimosos qu' el meu plany.

Els Reis que tu 't figures plens de joies

son rics pels rics, pels pobres no son bons: no 't portarán de tos somnis les toïes ni omplirán de joguets els teus balcones.

Ta mare que t' estima, i per tu plora qu' els Reis no 'l durán rés, no t' ho vol dir: sos ulls diuen que t' aima i qu' en tal hora no pot soportar més ton trist sospir.

Et contempla dormint, i ses mirades son més vastes i grans qu' el Continent i am els ulls molls i les galtes rosades son mártir cor, exclama amargament:

—Si no puc darte lo qu' el cor voldria, no afligeixis tà pensa amb ilusions: quan saltin els altres nins d' alegria jo t' ompliré... d' amor i de petóns.

JAUME CAMPAMÁ.

La escarola i l' enciam

Firmat per un tal R. M., quines inicials, en consonancia amb la forma, el fondo, la tendencia i fins amb la lògica del escrit, coincideixen amb les de don Ramón Mata, el dia 17 del corrent «El Autonomista» de Girona, insertá un article replicant al que amb el títol de «*El Bando de la Arcaldia accidental*», vaig publicar en el darrer nombre de GAZETA BANYOLINA abusant, tal vegada, de la galanteria del seu Director.

El senyor R. M. tém que 'l seu escrit pugui esser cal·licat de *ficada de peus a la galleda*. No hi ha tal: això suposaria ignorancia. Al tal escrit no li escau altre títol que 'l de *fugida d' estudi*, pró fugida ingenua, digna del parvul més ignocentó al esser trovat *infraganti* i reptat pel senyor Mestre.

¿A qué venen aquelles quatre columnes d' indigesta prosa, vomitant enigmátiques excomunións, enmitg de párrafos indesxifrables, contra l' autor d' un humil escrit de divulgació científica qu' amb la major bona fé s' ha permés la *llibertat* de posar un *pero* a una petita part d' una disposició que 'n el reste, éll mateix ha aplaudit en el seu escrit, i com a regidor feu constar en acta el seu aplaudiment? ¿Es que retrogadém als témps inquisitorials o se 'ns vol fins privar la llibertat de fiscalitzar els actes dels representants del poble?

Sembla que 'l senyor R. M., molt amant en retraure aquells arcaics articles d' un *quinzenari* (?) víctima d' una mania persecutoria, articles que jo era l' únic en llegir i que per lo cursis me feien partir de riure, s' ha deixat en el tinter que 'l Sr. C. C. ja indica la manera d' obligar als hortelans a vendre les verdures rentades amb aigua potable, citant entre altres més difícils, un procediment rápid i económic. Aixó no convenia dir-ho, oi?

En quant a la Junta de Sanitat, consti que no se la consultá com se devia (tractant-se d' una qüestió sanitaria), avans de dictar-se 'l bando, sino *Onze dies després de publicat*. La consulta 's limitá a preguntar si s' aprovaba la disposició de proïbir rentar les verdures en els recs, sense llegir el *Bando*, i la Junta va dir:—Sí.

Respecte a la afirmació de que «tothom sab que les poques aigües que tenim no son de les més potables...» remeto al llegidor i al Sr. R. M. a lo que diu la «*La Topografia médica de Banyolas*» del il·lustrat Dr. Mascaró, en quina plana 93, apartat según, es trovará la més eloqüent contestació al expressat concepte.

Aixó es quant me cal dir respecte a la part *moral* de la qüestió. Tocant a la part *científica*, és a dir, sobre el punt qu' he defensat en el meu escrit, o sigui *si es més convenient per a la salut pública vendre les verdures brutes de letrina o rentades amb abundant quantitat d' aigua de font*, com jo proposo, únicament admetere polémica amb un igual o superior a mi i en les planes d' un periódic professional o científic.

C. C.

Notes electorals

Diumenge i dilluns passats estigué a n' aquesta població, desde ont feu varies escursions a pobles comarcants, nostre distingit amic D. Juli Fournier, qui 's presenta candidat per aquest districte de Torroella de Montgrí, en les próximes eleccions.

Les impresions electorals no poden per al Sr. Fournier esser, a Banyoles i comarca, més optimistes, ja que, per ses qualitats personals i per lo molt que ha treballat pel Districte, ha merescut les simpaties i agraiment d' aquestos electors, els

quals amb tot s'entusiasme l'apoiaran en les vinents eleccions.

Sens el més petit temor d'equivocar-nos podem assegurar que l'aument de vots que ha d'obtenir el Sr. Fournier, per demunt de qualsevol altre o altres candidats que lluitin a n'el districte de Torroella, ha d'esser a la nostre comarca de Banyoles tan extraordinari, que fins en el suposit de que en altres parts del Districte tingués l'ambient molt contrari, el tal augment de aquí li assegura completament el triomf electoral.

Pero, resulta també, a major abundament, que a totes parts del Districte, té la candidatura del Sr. Fournier assegurat l'èxit manifestant-se l'opinió decididament a son favor, reconeguent tot-hom, que, durant el temps que ha sigut Diputat, i fins ultimament que no representava 'l Districte, ha treballat amb gran interès i fruit en favor de sos interessos.

Entre les varies escursions fetes aquestos dies en els pobles de la comarca, en totes les quals rebé 'l Sr. Fournier les proves més grans de adhesió i afecte, al visitar el poble de Fontcuberta, on encara no havia estat mai, pogué veurer sobre 'l terreno la grandíssima necessitat d'una comunicació de dit poble i encontorns amb Banyoles, ja que avui la comunicació amb carro es moltes vegades impossible, i en no poques ocasions fins hi ha grans dificultats de fer el camí a peu, per la exposició que hi ha de quedar-se enclavat en les fotjes i fan-gueres que 's troven per tot arréu.

Convensut d'aixó, 'l Sr. Fournier prometé redoblar sos esforços per a conseguir, en la forma que sigui més factible, la dita millora o via de comunicació, que ja seria fet si 'l Sr. Gaset, amb son projecte de llei, suprimint el plan general de carreteres (contra lo que fou el Sr. Fournier l'únic diputat catalá que s'hi oposá a les Corts) no hagués tirat per terra els treballs per ell efectuats respecte d'aquesta carretera i altres del Districte.

Tenim completa confiança en les promeses del Sr. Fournier, de qui 'l districte de Torroella té repetides proves de que sab complir lo que promet.

Lo de la llengua catalana

La premsa de Catalunya unanimitament (podem dir unanimitament per esser les excepcions insignificantíssimes) ha censurat amb duresa l'acte realitzat per la Academia de la llengua espanyola, atentant al dret de usar la nostra llengua en les escoles.

Son en gran nombre 'ls telegrams que per periódics, corporacions, entitats i personalitats de totes classes s'han dirigit al Sr. Maura, President de la Academia, protestant del acord prés per la mateixa, com també els que s'han cursat al Govern, demanant que desatengui la petició feta en l'expressat acort, que tan ha ferit la dignitat de Catalunya.

Lo que tothom considera inesplicable es el procedir del Sr. Maura qui, després d'haver reconegut la vitalitat i 'l dret que tenen d'esser respectades les manifestacions del esprit regional; després d'haver permés que a Barcelona 's parlés al Rei en catalá i que 'l Rei contestés que procuraria apendrer la nostre llengua, per a parlar amb nosaltres en altre ocasió que vingúes a visitar-nos; després d'haver intertat en son projecte de Administració local donar satisfacció a nostres aspiracions regionals; després d'haver experimentat, com a fill de Mallorca qu' es, el mateix amor que tenim nosaltres a les coses de nostra terra; es estrany, diem, o millor, es incomprendible son procedir en aquesta ocasió.

Nosaltres, el veurer a elements mauristes de la provincia de Girona i de Barcelona acentuar les seves notes contra la Mancomunitat, a pesar d'haver sigut el senyor Maura el qui patrociná en son projecte de llei la creació de dit organisme; al veurer als tals mauristes divorciar-se completament, en moltes coses, de la manera d'esser i sentir de Catalunya, pensavem— aquesta gent desafinen, aquesta gent está del tot en discordancia amb son quefe polític.—

Pero are que, si per una part ells s'havien separat d'en Maura, per altre en Maura s'ha acortat amb ells, are sí que desgraciadament podem dir que s'ha restablert entre ells i éll l'armonia; solzament que aquesta armonia resulta molt inarmónica i extrident als oídos de la inmensa majoria dels catalans.

Per a disculpar al Sr. Maura hi ha qui sosté que ell, com a President de la Academia de la llengua espanyola, no podia fer altre cosa que complimentar l'acort de la mateixa.

Tindria aquesta consideració algun valor si en Maura particularment, en el sí de la Corporació, s'hagués oposat a que s'prengués tal acort, si hagués fet constar son vot en contra. Però, després d'haver el Sr. Maura admés i consentit tal acort, com podia fer-ho qualsevol exaltat centralista, contrari a tota manifestació de vida de les regions, no té l'acte del Sr. Maura disculpa de cap classe, i mereix bé que l'alabi «El Imparcial», son enemich de avants.

D'interés per a el Districte de Torroella

Crevém que nostres llegidors i amics veurán amb molt gust que 'ls posém al corrent del estat en que 's troven algunes obres o millores que interessan en gran manera a nostre districte de Torroella de Montgrí, i per a lograr les quals fan está trevallant el Sr. Fournier.

Una d'elles es la subasta que amb tan d'interés s'espera de la carretera de Vullpellach a la playa de Pals que tan interessa als pobles de Ullestret, Peratallada, Serra, Fontanilles i altres.

Referent a dita carretera (per a la qual ja havia trevallat activament el Sr. Fournier avants de que 'l Sr. Gazet anulés el plan general de carreteres, tirant d'aquest modo per terra 'ls trevalls realitzats, a lo que s'oposá a les Corts dit Sr. Fournier) publicuém una carta del Director General de Obres públiques i un altre del Ministre de Foment, les que fan esperar podrá conseguir-se tan important millora.

Dos cartes publicuém, també del Director General d' Obres Públiques i Ministre de Foment, referents al cobro dels terrenos expropiats en el tros según de la carretera de Faras a S. Miquel de Fluviá, que afecten als pobles d'Esponellá, Vilert i Orfans.

L'última carta que publicuém, del Director General d' Obres Públiques, interessa principalment a Banyoles, per referir-se al arreglo, avui tan necessari, de la carretera de Girona a Olot en la part compresa entre Banyoles i Girona.

El Director General de Obras Públicas.—19 Enero 1916.—Sr. D. Julio Fournier. Mi querido amigo: Recibo su grata en que tanto interés me recomienda la construcción de la carretera de Vullpellach a la playa de Pals, y cuando me ocupe de las obras pendientes de subasta haré con el mayor gusto cuanto me sea posible en su obsequio y celebraré muy de veras hallar medio de complacerle en el plazo más breve.

Siempre suyo afmo. amigo s. s. q. b. s. m., J. Zorita.

El Ministro de Fomento.—Particular.—28 Enero 1916.—Sr. D. Julio Fournier. Mi querido amigo: Tendré presente el interés que le inspira el que se lleve a cabo la subasta de la carretera de Vullpellach a la playa de Pals (Gerona), y cuando se formen las relaciones de consultas para remitir al Ministro de Hacienda, no olvidaré sus deseos, y mucho celebraré que pueda quedar V. complacido.

Es suyo afmo. amigo q. s. m. b., Amós Salvador.

El Director General de Obras Públicas.—19 Enero 1916.—Sr. D. Julio Fournier. Mi querido amigo: Los expedientes de expropiación de terrenos, con arreglo al vigente precepto del presupuesto, se hacen efectivos por riguroso orden de las fechas en que se celebró la subasta. En el pasado año fueron abonados los importes de los subastados hasta 1907, pero no olvidaré el interés que me expresa por los terrenos ocupados por el trozo 2.º de la carretera de Faras a S. Miguel de Fluviá, que se subastó en 1910, y si alcanzase a dicho año el crédito disponible para estas atenciones, haré con el mayor gusto cuanto me sea posible en su obsequio y celebraré muy de veras poder complacerle disponiendo el pago del expediente de referencia.

Siempre suyo afmo. amigo, s. s. q. b. s. m. J. Zorita.

El Ministro de Fomento.—Particular.—18 Enero 1916.—Sr. D. Julio Fournier. Mi querido amigo: Tendré muy presente el interés que ha V. inspira se lleve a cabo el pago de las expropiaciones hechas con motivo de la construcción de la carretera de Faras a S. Miguel de Fluviá (Gerona), segundo trozo, si bien he de manifestarle que,

según me informan, como con arreglo al vigente precepto del presupuesto hay que atenerse a la antigüedad de las fechas de las subastas, requisito indispensable para ser pagadas aquellas, y el expediente que usted me recomienda figura entre los del año de 1910, es muy probable que se pueda acordar su pago en el actual.

Se reitera suyo afmo. amigo q. b. s. m. Amós Salvador.

El Director General de Obras Públicas.
—Febrer 3 1916.—Sr. D. Julio Fournier.
Mi querido amigo: Tengo el gusto de participar a V. que han sido firmadas las órdenes autorizando al Gobernador Civil de Gerona para que anuncie la subasta del empleo del material acopiado para conservación de los kilometros 5 al 12 de la carretera de Gerona a Olot, que me tenía recomendada con tanto interés.

Muy de veras celebra haber podido complacerle y queda de V. afmo. s. s. q. b. s. m. J. Zorita.

NOTICIES

Amb satisfacció hem vist que, per R. O. del dia 4 d' aquest mes, ha sigut nomenat Capellá d' honor de S. M. el Rei, nostre distingit amic, l' il·lustrat catedràtic del Institut de Gerona Rnt. Dr. Frederic Dalmau, a qui trasmetém nostra enhorabona per tan senyalada distinció.

Diumenge passat es celebrá la festa pel arbre. A les dos de la tarde l' Ajuntament, el Sr. Ecónom, representants de les societats, GAZETA BANYOLINA, nois de les escoles oficials i dels Germans Gabrielistes, precedits de l' orquesta «Els Juncans», es dirigiren al lloc designat, passat el cementiri vell. A arribar allí pronunciaren discursos el Srs. Alcalde, Cura Ecónom, Secretari i l' professor Sr. Estartús, acabats els quals es plantaren pels nois els arbres, i després s' els obsequiá amb un brenar, regressant acabat l' acte per la carretera d' Olot.

Dijous passat unes criatures que jugaban amb un carretó vora l' Estany, tingueren la desgracia de cáur-hi a dins. Al crit d' alarma hi acudiren el Sr. Tinent de

la Guardia Civil, el Fiscal Municipal i altres persones que 'ls tregueren, salvant-los de la mort.

Están malaltes desde alguns dies les distingides senyora i cunyada de nostre excel·lent amic D. Josep Mª Mascaró, D.ª Gloria i D.ª Mercé Roura, la primera de les quals ha sigut viaticada. A una i altra desitjém un ràpid i cabal restabliment.

Divendres passat a Gerona, en l' iglesia del Sagrat Cor i altar de la Puríssima, el Rnt. Martiriá Peradalta uní en Sant Matrimoni, a nostre estimat amic D. Jaume Saguer, amb la senyoreta D.ª Carme Congost. Foren padrins per part del nuvi el Dr. D. Josep M.ª Pérez Xifra i l' il·lustrat Catedràtic del Institut de Gerona D. Narcís Xifra; i per part d' ella D. Pere Congost, de Figueres i D. Joan Peradalta, de Gerona, els dos, oncles d' ella. Acabada la cerimonia obsequiaren als assistents amb un suculent banquet a la Fonda del Comerç, marxant acabat els nuvis a fer el passeig. Els hi desitjém moltes felicitats.

Ha sigut demanada en matrimoni per el distingit jove d' aquesta, nostre amic D. Josep Casamor, la bella senyoreta María Prat, d' Olot, filla del banquer D. Joan Prat. Rebin els futurs contraients i ses respectives families nostra felicitació més sincera.

Avui a les nou del vespre, la *Lliga* obsequiará als seus socis amb un lluit ball de Societat que promet resultar molt brillant, per les referencies que tenim de les persones qu' han promés la seva assistencia.

L' il·lustrat Dr. D. Sixte Pérez del Castillo, metje de guardia del Hospital Clínic, ajudant de la cátedra d' operacions de la facultat de Medicina, ha establert la visita económica de 5 a 6, Ronda de S. Antón 6, entresol, i la visita de 3 a 5, Balmes 32 primer-primera. Ens complau poguer recomenar a tan distingit Doctor.

Segóns noticies que tenim, sembla que será un fet dintre poc la compra del establiment de Banys de la Puda.

A Figueres morí repentinament D. Antón Serrá, fabricant de cutilles molt conegut a n' aquesta vila per haber-hi residit molt témps. (a. c. s.)

SECCIO D' ANUNCIS

Saderra Prat i C.^a BANQUERS

Societat mercantil regular colectiva, domiciliada en aquesta Vila, constituïda mitjançant escriptura pública autoritzada pel Notari d' Olot D. Vicens Capdevila a 22 de Janer de 1916, per a dedicar-se al negoci de BANCA en sos diversos rams.

Socis-gerents amb firma social: D. Josep Saderra i Mata, D. Joan Prat i Sacrest, D. Salvador Turón i Callís, i D. Josep M.ª Masramón i Vilalta.

Local social

Carrer de Guimerá, n.º 22.

Actual despatx interí: Carrer de Girona, n.º 41.—Banyoles.

CONSULTORI MÉDIC-QUIRÚRGIC

— DE —

JOAQUIM JUBERT I ELÍSEO JUBERT

(Malalties de la

PELL I SÍFILIS)

(Malalties de les

CRIATURES)

CIRUGÍA GENERAL

PLASSA DE L' OLI N.º 1.—PRINCIPAL.—GIRONA.

Zapateria

Económica

Gran bazar de calzado

- de -

JAIME VILÁ

Plaza Constitución, 44

::: BAÑOLAS :::

No comprar calzado sin antes visitar esta casa, donde encontrarán un inmenso y variado surtido de todas formas clases y medidas dentro de sus calidades inmejorables y de alta novedad.

A PRECIOS REDUCIDOS

Últimas Novedades para Señora. Gran ric, elegancia y perfección.

SASTRERÍA "LA CONFIANÇA"

: DE :

Joan Palmada

Successor de Isidre Llorá

Major 11.-Banyoles

Novetats en Gabans de totes classes

Gran assortit en trajes de novetat, en vellut, sàtins i armurs.

Tapes per ninxos de totes classes

De marbre blanc, gris, negre, pedra artificial, pedra estocada, terra cuita, planxa de ferro que n' es rovella, projectes de dibuix i rotulacions a la vista del comprador. En los traslados de restos, se reparen les tapes vellas si son a mida corrent.—S. Martiriá 3, Banyoles.

Nota.—Si el públic deixa de comprar a casa i per aixó li faltés algún retoc o alguna lletra a la pedra col·locada ab molt gust serviré.

PARA COSER Y BORDAR

VENTAS A PLAZOS

GRANDES REBAJAS AL CONTADO

Se recomponen toda clase de máquinas, bicicletas, motocicletas y toda clase de accesorios para las mismas.

La WERTHEIM «Rápida» es la máquina más moderna, más fuerte, ligera y resistente. y con su marcha, verdaderamente *rápida*, la más superior de todas las conocidas hasta el día.

Teniendo los números 9, 10 y 20.

⊗ José Boschdemont ⊗

Representante de la casa WERTHEIM
Plaza de la Constitución, n.º 37,
BAÑOLAS

FÁBRICA DE CALS HIDRAULICA,
GUIX I CIMENT

DE

VICENS LAQUÉ

Banyoles

F. Coll (a) Gerent

RECADER DIARI DE BANYOLES A BARCELONA

REB TOTA CLASSE D' ENCARRECS

A Banyoles Plassa de la Constitució i
a Barcelona Rech 87 i Petxina 7.

Pío Dalmau

Recader de Banyoles a Barcelona
i reste de Catalunya

SE COMPLEIXEN ENCARRECS

A Banyoles plassa Constitució 41 i
S. Martiriá 4. A Barcelona Centre de
Recaders, plassa Comercial 10, teléfon
1909 i Hospital 9.

GRAN
TALLER
DEL
ESCULTURA
RELIGIOSA
de T. MARQUÉS.
CALLE INDUSTRIA 201
(Entre Universidad y Aribau)

FUNDADO EN 1878

EXPORTACION A PROVINCIAS Y ULTRAMAR

REPRESENTANTE EN BAÑOLAS:

Cirilo Masoliver, Pintor